Pregaria.cat

Entrada

La guerra del petroli

Per MartaF el dj., 26/03/2026 - 08:00

Aquestes setmanes de Quaresma ens conviden a aturar-nos i reflexionar. No és fàcil enmig del clima hostil de les guerres que assolen el món. No és fàcil enmig de la buidor, la fatiga i la frustració de les nostres societats que cerquen l'evasió i la diversió com a horitzó. No és fàcil enmig del clima materialista, consumista i superficial del món occidental. No és fàcil enmig de les tragèdies particulars de cadascú. Tanmateix, cal no oblidar que la cura de la Creació és una responsabilitat evangèlica i, com a cristians, avui hi hem d'estar més compromesos que mai, en nom d'una ecologia integral que vetlli pel respecte a la terra, a la dignitat humana, a la solidaritat i al bé comú.

T'has fixat que els mitjans de comunicació només parlen dels preus dels carburants perquè els combustibles fòssils són el centre de la guerra a l'Orient Mitjà? Estem més preocupats per les nostres butxaques que no pas per la cultura de la pau i això ens hauria de sacsejar l'ànima de dalt a baix. Mirem la guerra de lluny perquè és una paraula que fa por, que incomoda; per això aquesta guerra en nom de l'energia ens demana que fem un pas més. Els conflictes maten persones i enterren somnis, però d'això no se'n parla, com tampoc que contaminen la terra, l'aigua, l'aire, destrueixen ecosistemes, posen en perill la biodiversitat i amenacen la salut pública, perquè l'estabilitat econòmica, la interrupció del comerç i l'augment dels preus són els únics titulars que ens importen com a consumidors. En aquest context, la transició energètica és un imperatiu de seguretat i resiliència perquè les energies renovables garanteixen l'autonomia dels serveis essencials i disminueixen el dany ambiental. Precisament, aquest mes d'abril se celebrarà a Colòmbia la Primera Conferència Internacional per a l'Eliminació dels Combustibles Fòssils; una oportunitat per teixir ponts de diàleg i avançar tots plegats cap a una transició ecològica basada en la justícia, la dignitat i la pau.

Necessitem cultivar l'esperança perquè és la nostra essència cristiana. Aquest ha de ser, doncs, el lema per enfrontar-nos a la realitat. O és que tenim el cor fet de petroli? Què fem davant del pes de la creu de Jesús? Si ens esclafa i per això l'evitem, ens condemnem a viure enmig d'una bombolla d'amnèsia; però si l'agafem amb confiança sentirem com la fusta ens abraça i tota la natura també ens parla a través de la creu. Recorda-ho bé: l'ombra de l'arbre de la creu sempre és allargada perquè fa camí amb nosaltres.

(Imatge: Marta Finazzi)